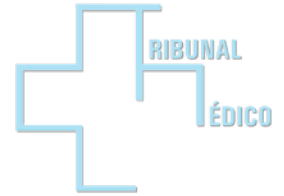

Sala Social del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Passeig Lluís Companys, 14-16 - Barcelona
08018 Barcelona

Tel. 934866159
Fax: 933096846
A/e: salasocial.

NIG

Recurs de suplicació

Matèria: Invalidesa grau

Òrgan d'origen: Social 6 Barcelona
Procediment d'origen:

Part recurrent / Sol·licitant:
Procurador/a:
Advocat/ada:
Graduat/ada social:

Part contra la qual s'interposa el recurs: INSTITUT
NACIONAL DE LA SEURETAT SOCIAL (INSS)
Procurador/a:
Advocat/ada:
Graduat/ada social:

SENTÈNCIA NÚM.

Magistrats/Magístrades:

II·Im. Sr.
II·Im. Sr.
II·Ima. Sra

Ponent:

Barcelona, 25 d'octubre de 2024

Fets

Primer. Va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda, en la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 18 de setembre de 2023, que contenia la decisió següent:

*«Que procede DESESTIMAR la demanda interpuesta por instancia D.ª ...
contra INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD
SOCIAL, confirmando la resolución del INSS impugnada.»*

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

«PRIMERO.- La parte actora cuyas circunstancias personales constan en autos, nacida el 22-10-1959. se encuentra afiliado a la Seguridad Social en el régimen general, con el número i ^o situación de alta o asimilada a la de alta.

SEGUNDO.- Su profesión habitual es la de DEPENDIENTA

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 28/10/2024 19:14	Signat per González Calvet, Jaume; García Ollas, Emilio; Martínez Miranda, Macarena.	

TERCERO.- A resultas del expediente administrativo instruido, el ICAM emitió dictamen en fecha 07/10/2021. Mediante resolución de 22-11-2021, el INSS declaró a que la parte actora no se encontraba afecta en grado alguno de incapacidad permanente, derivada de enfermedad común, en base a las siguientes lesiones:

"SINDROME DE FATIGA CRONICA GRAVE. GRADO IV, FIBROMIALGIA GRAVE. GRADO IV. Y POLIARTROSIS SIN DISFUNCION ARTICULAR. HIPERTENSION ARTERIAL. DISLIPEMIA. SINDROME VERTIGINOSO. TRASTORNO ADAPTATIVO SIN LIMITACION PSICOFUNCIONAL."

CUARTO.- Interpuesta reclamación previa, fue desestimada mediante resolución expresa.

QUINTO.-La base reguladora de la pensión asciende a 997,77 euros. La fecha de efectos es la de 10 de junio de 2021

SEXTO.-La parte actora está afecta de las siguientes lesiones: Fibromialgia ay fatiga crónica con afectación importante que limita actividad física en más de 50% con repercusión en el estado psicoemocional (folios 83-84)»

Tercer. Contra aquesta sentència la part actora va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària i va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

Fonaments de dret

PRIMER.- La representació lletrada de la beneficiària demandant interposa el recurs de suplicació estintolat en dos motius. Com a qüestió prèvia, a l'empara de l'art. 233 LRJS, la part recurrent sol·licita l'admissió d'un document nou per a unir a les actuacions. Seguidament, formula el recurs de suplicació en base a dos motius de recurs. En primer lloc, i amb correcta empara processal a l'apartat b) de l'art. 193 LRJS, demana la modificació d'un fet provat de la sentència d'instància. Seguidament, a l'empara de l'apartat c) del mateix art. 193, en el segon motiu de recurs denuncia la infracció de l'art. 194 LGSS, en la seva redacció donada per la Disposició transitòria vint-i sisena d'aquesta darrera norma legal. La part recurrent finalitza l'escrit sol·licitant la revocació de la sentència recorreguda i el reconeixement de la incapacitat permanent en grau d'absoluta per a tota activitat i derivada de malaltia comuna. El recurs de suplicació no ha estat impugnat per l'Entitat gestora demandada.

SEGON.- Amb caràcter previ a examinar els dos motius de suplicació al·legats, escau respondre a la petició d'admetre un nou document –aportat junt amb l'escrit de formalització del recurs- a l'efecte de se valorat per a la resolució del recurs. Sobre aquesta petició, cal recordar que l'art. 233.1 LRJS preveu que: Admisión de documentos nuevos. 1.- La Sala no admitirá a las partes documento alguno ni alegaciones de hechos que no resulten de los autos. No obstante, si alguna de las partes presentara alguna sentencia o resolución judicial o administrativa firmes o documentos decisivos para la resolución del recurso que no hubiera podido aportar anteriormente al proceso por causas que no le fueran imputables, y en general cuando en todo caso pudiera darse lugar a posterior recurso de revisión por tal motivo o fuera necesario para evitar la vulneración de un derecho fundamental, la Sala, oída la parte contraria dentro del plazo de tres días, dispondrá en los dos días siguientes lo que proceda, mediante auto contra el que no cabrá recurso de reposición, con devolución en su caso a la parte proponente de dichos documentos, de no acordarse su toma en consideración. [...]."

En el present cas, malgrat que el contingut del document pot tenir rellevància per a decidir l'eventual incapacitat permanent, no es pot admetre la seva incorporació al procediment perquè, d'acord amb la doctrina jurisprudencial, les resolucions

Doc. electrónico garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 28/10/2024 19:14	Signat per González Calvet, Jaume; García Olles, Emilio; Martínez Miranda, Macarena:	

administratives que declaren graus de discapacitat o de dependència no vinculen per a la resolució del grau d'incapacitat permanent professional de la Seguretat Social. Aquesta qüestió és explicada de forma entenedora per la STS, 4ª, de 9 de juliol de 2020, rec. 805/2018: De la normativa que anteriorment hem recollida no se desprende en modo alguno que el legislador haya querido vincular o equiparar el grado de la situación de dependencia o discapacidad con los grados de la situación de incapacidad permanente de forma que quienes se encuentren en un determinado nivel de discapacidad o dependencia deban ser considerados en situación de incapacidad permanente (total, absoluta o gran invalidez). Tanto la valoración de grados como los conceptos que los integran son diferentes y autónomos y no son ni tan siquiera alternativos.

Es cierto que de la regulación que hemos recogido se obtiene la intención del legislador de aproximar las situaciones de discapacidad y dependencia, en lo relativo al concurso de tercera persona, cuando en el Baremo de la Discapacidad, a partir de la reforma de 2012, se remite a tal efecto a las puntuaciones y calificaciones que las normas de Dependencia otorgan. Pero esa intención legislativa no ha dado un paso similar en relación con las prestaciones de incapacidad permanente del sistema de la Seguridad Social que, en orden a la valoración y determinación de los grados de incapacidad a los que se refiere el art. 194 sigue sin tener su desarrollo reglamentario y, por ello, se mantiene vigente el sistema anterior, tal y como indica la Disposición Transitoria 26 de la Ley General de la Seguridad Social.

Y ese paso que no ha seguido el legislador es el que ha dado la sentencia recurrida que si bien ha traducido en grado de dependencia los puntos obtenidos en la valoración del concurso de otra persona, ello no significa que, para las prestaciones de incapacidad permanente del sistema de la Seguridad Social, aquella calificación otorgue automáticamente la gran invalidez que se reclama, por mucho que en el concepto de concurso de otra persona para los actos esenciales de la vida, puedan estar conectadas actividades personales y sociales a valorar en la gran invalidez.

Quando el legislador ha querido asimilar situaciones jurídicamente diferentes - como hemos visto con determinación del concurso de otra persona, tanto a efectos de discapacidad como de dependencia-, así lo ha establecido claramente. Pero los grados de dependencia o los porcentajes de discapacidad, ni el concepto de concurso de tercera persona de éstas nunca ha sido considerados por el legislador como situaciones que permiten declarar los grados de incapacidad permanente del sistema de la Seguridad Social. A la inversa, sí que el legislador ha dado en determinados casos efectividad al grado de gran invalidez para obtener la situación de dependencia, como ya indicamos al referirnos a la Disposición Adicional 1ª y 2ª de la Ley de Dependencia, lo que evidencia que es consciente de esa diversidad de situaciones jurídicas en las que pueden encontrarse quienes sufren determinadas patologías o secuelas que inciden en el desarrollo de las actividades esenciales de la vida. Como hemos recogido en la normativa a considerar, tan solo hay una referencia a la gran invalidez en la normativa de la situación de dependencia para indicar que el complemento que por aquella se percibe provocará la reducción de las prestaciones del sistema de dependencia sin que de ello se pueda entender que el dependiente en Grado III pueda, automáticamente tener la condición de gran invalido, en el régimen de incapacidad permanente de la acción protectora del sistema de la Seguridad Social.

La falta de desarrollo reglamentario de la valoración y listado de enfermedad para obtener las diferentes situaciones de incapacidad permanente del art. 193 y 194 de la LGSS no permiten acudir a instrumentos legales establecidos para otras situaciones jurídicas.

En conseqüència, atès que la resolució administrativa que es pretén unir a les actuacions no té el caràcter essencial que preveu l'art. 233 LRJS, ja que no condiona

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 28/10/2024 19:14	Signat per	

la resolució d'aquest litigi, escau refusar aquesta petició, no podent prendre en consideració el tribunal *ad quem* aquest document, que s'ha de tenir per no aportat.

Per altra banda, cal subratllar que, tot i que l'art. 233.1 LRJS preveu que aquesta admissió o no admissió de nous documents s'ha de resoldre per interlocutòria de la Sala, la jurisprudència laboral ha admès també que, per economia, concentració i agilitat processals, la decisió denegatòria es pugui adoptar en sentència (STS, 4ª, de 5 de gener de 2000, rec. 4385/1998; 18 de juliol de 2002, rec. 3858/2001 y 16 de desembre de 2002, rec. 1208/2001). En conseqüència, atès que el document que es pretén aportar no es pot subsumir en cap dels supòsits específics de l'art. 233.1 LRJS i produeix manifesta indefensió a la contrapart –que no ha pogut desplegar cap mena de prova al respecte-, escau denegar la seva aportació.

TERCER.- Quant al primer motiu de recurs que planteja la part recurrent, es sol·licita la modificació del fet provat 6è de la sentència d'instància. En concret, es proposa la substitució del text original pel següent redactat: *SEXO.- La parte demandante padece: Trastorno depresivo recurrente en tratamiento desde hace más de dos años, con clínica fluctuante, sin estabilizar. Trastorno de ansiedad. Fibromialgia 18/18 y síndrome de fatiga crónica, ambas en grado severo (grado 4). Poliartrosis generalizada con limitación funcional. Precisa asistencia (dependencia grado II).* Per a justificar la revisió proposada, es senyalen diferents documents que consten units a les actuacions.

Amb caràcter previ a examinar la revisió fàctica sol·licitada, cal recordar la doctrina jurisprudencial que sosté que per a que sigui viable en el recurs de suplicació la revisió fàctica cal la concurrència dels següents requisits: 1) Cal indicar concretament el fet provat que es vol modificar i ha de proposar quin és el redactat alternatiu que proposa i quina supressió sol·licita. 2) El recurrent ha d'indicar amb claredat i precisió el concret document o perícia –indicant el foli de les actuacions- en què fonamenta la seva petició. 3) És imprescindible que la revisió proposada sigui transcendent per a la decisió del litigi. La modificació d'errors materials, aritmètics o de transcripció s'han de substanciar per la via de l'aclariment ex art. 214 LEC o 267 LOPJ. 4) A més, la modificació proposada ha de ser a partir d'un error evident del *iudex a quo*, que s'ha de deduir directament de la prova invocada, sense necessitat d'interpretacions, hipòtesis, conjectures ni deduccions, més o menys lògiques, atès que el tribunal *ad quem* no pot fer una nova valoració de la prova que ja ha sospesat el jutge d'instància. 5) Pel que fa a les afirmacions fàctiques predeterminants o la inclusió de conceptes jurídics en el relat fàctic, s'acostumen a considerar-se com defectes processals no transcendents, llevat que produeixin indefensió. 6) No és possible la revisió de fets provats en base a la prova negativa, és a dir, no es pot atendre una petició revisora basada en l'al·legació d'inexistència de prova. 7) Es pot incorporar en el relat fàctic que es vol modificar fets conformes, o sigui, aquells sobre els que les parts han mantingut una absoluta conformitat, encara que no existeixi prova documental o pericial al respecte.

En aquest supòsit, tot i que la part recurrent concreta l'ordinal fàctic que vol revisar, proposa una redacció alternativa i senyala la prova documental que avala –segon ella- la modificació postulada, no es pot acollir favorablement aquesta pretensió perquè s'estintola amb la mateixa prova que ja va ponderar la magistrada d'instància. Certament, d'acord amb el que es raona en el fonament jurídic primer de la sentència d'instància, l'ordinal fàctic 6è s'ha deduït del contrast objectiu i ponderat de la totalitat d'informes mèdics que consten a les actuacions i de la pericial practicada valorats conforme a les regles de la sana crítica. Arribats a aquest punt, s'escau recordar que des d'antic la jurisprudència laboral ha sostingut (STS de 16-12-67, 18-03-68, 27-03-68, 30-06-78, 6-05-85, 5-06-95, etc.) que no és possible admetre la revisió fàctica de la sentència impugnada en base a les mateixes proves que han servit de fonament

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 28/10/2024 19:14	Signat per C:	

d'aquesta, ja que no és acceptable substituir la percepció imparcial i objectiva que va tenir d'elles el jutge d'instància, per un judici interessat i subjectiu de la part recurrent. I en el supòsit de documents contradictoris i en la mesura que d'ells se'n puguin extraure conclusions contràries o incompatibles, ha de prevaler la solució fàctica de l'òrgan jurisdiccional d'instància, que és sobirà per a apreciar la prova (STC 44/1989, de 20 de febrer y 24/1990, de 15 de febrer), llevat del cas que aquesta lliure apreciació no sigui raonable (SSTS de 10-03-80, 30-10-91, 22-05-93, 16-12-93, 10-03-94, etc.). Per tant, s'ha de desatendre el segon motiu de recurs i mantenir el relat històric de la sentència d'instància sense cap variació.

QUART.- El segon motiu que sustenta el recurs de suplicació té la seva empara processal a l'apartat c) de l'art. 193 LRJS, concretament s'invoca com a motiu de recurs la infracció de l'art. 194 del Real Decret Legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, en la seva redacció donada per la Disposició transitòria 26a de la mateixa norma legal. La part recurrent sosté que, exposat sintèticament, amb les malalties i seqüeles que s'han acreditat en l'acte de judici, s'ha de concloure que la beneficiària demandant està realment impedida per a desenvolupar tota mena d'activitat professional.

Per a la resolució de la controvèrsia que es suscita, val a dir que l'art. 194.5 LGSS, en la seva redacció prevista a la Disposició transitòria vint-i-sisena del mateix text legal, preveu que s'entendrà per incapacitat permanent absoluta per a tot treball aquella que inhabiliti per complet el treballador per a tota professió o ofici. La jurisprudència laboral ha caracteritzat el grau d'incapacitat permanent absoluta amb els següents criteris hermenèutics, que resumeix la sentència d'aquesta Sala de 7 de juliol de 2005, rec. 1440/2005: *Reiteradament la jurisprudència ve assenyalant -entre moltes d'altres, SSTS 15.06.1990, 18.01.1991, 29.01.1991, etc.- que "para la valoración de la incapacidad permanente, las lesiones y secuelas en cuanto concurren en el sujeto afectado han de ser apreciadas conjuntamente, de tal modo, que aunque los diversos padecimientos que integren su estado patológico, considerados aisladamente, no determinen un grado de incapacidad, si pueden llevar a tal conclusión, si se ponderan y valoran conjuntamente". I, pel que fa al grau d'incapacitat permanent absoluta, la dita doctrina cassacional ve insistint des d'antuvi -entre moltes d'altres, SSTS 22.09.1988, 21.10.1988, 07.11.1988, 09.03.1989, 17.03.1999, 13.06.1999, 27.07.1989, 23.02.1990, 27.02.1990, 14.06.1990, etc.- que "la realización de un quehacer asalariado implica no sólo la posibilidad de efectuar cualquier faena o tarea, sino la de llevarla a cabo con un mínimo de profesionalidad, rendimiento y eficacia, y la necesidad de consumarlo en régimen de dependencia de un empresario durante la jornada laboral, sujetándose a un horario, actuando consecuentemente con las exigencias que comporta la integración en una empresa, dentro de un orden preestablecido y en interrelación con los quehaceres de otros compañeros, en cuanto no es posible pensar que en el amplio campo de las actividades laborales exista alguna en la que no sean exigibles esos mínimos de dedicación, diligencia y atención, que son indispensables incluso en el más simple de los oficios y en la última de las categorías profesionales, salvo que se dé un verdadero afán de sacrificio por parte del trabajador y un grado intenso de tolerancia en el empresario, pues de no coincidir ambos, no cabe mantener como relaciones laborales normales aquellas en las que se ofrezcan tales carencias, al ser incuestionable que el trabajador ha de ofrecer unos rendimientos socialmente aceptables.*

A partir de la conceptualització legal de la incapacitat permanent absoluta i d'acord amb els criteris d'aplicació de la doctrina jurisprudencial reproduïda en el paràgraf precedent, aquesta Sala de suplicació ha d'estimar infringit per l'òrgan jurisdiccional d'instància el precepte legal invocat, atès que el quadre de patologies i seqüeles que han estat descrites i s'han declarat provades incapaciten la beneficiària demandant per al

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 28/10/2024 19:14	Signat per	

desenvolupament de qualsevol mena d'activitat professional, sense que li sigui exigible a la treballadora un afany de sacrifici per a desenvolupar qualsevol comesa professional amb mínima continuïtat, eficàcia i rellevància econòmica, i sense que li sigui exigible a l'ocupador un grau de tolerància i magnanimitat en el desenvolupament de la tasca laboral encomanada.

Tal com es declara en el fet provat 6è de la sentència recorreguda, la demandant pateix *fibromiàlgia i fatiga crònica amb afectació important que limita l'activitat física en més del 50% amb repercussió en l'estat psicoemocional*. Aquesta succinta descripció judicial es sustenta en l'informe del Servei de medicina interna del centre sanitari de la xarxa pública de Sant Joan de Déu de Manresa, amb data 15-12-22. Doncs bé, a partir d'aquest informe mèdic i de la resta del mateix centre sanitari, la Sala no pot compartir la conclusió jurídica de la sentència recorreguda –F.J. Quart *in fine*–, en el sentit que s'està davant d'una fibromiàlgia i d'una síndrome de fatiga crònica grau II, atès que dels mateixos informes dels facultatius especialistes de la xarxa pública que han tingut cura de la demandant s'infereix que aquesta pacient està greument limitada, àdhuc per a les activitats de la vida diària. Així, l'informe de 7-04-21 de la Unitat de Síndrome de Sensibilització Central del mateix centre sanitari afirma que l'afecció descrita li *...ocasiona una reducció considerable de les activitats de la vida diària*. En l'informe d'aquest centre hospitalari de Manresa de 15-12-22 s'afirma que la pacient està afecta de fibromiàlgia i fatiga crònica greus, que persisteix un dolor generalitzat, amb miàlgies i poliartràlgies tractades farmacològicament, alteració de la memòria i insomni perquè a les nits la desperta el dolor. En el mateix sentit, l'informe de Servei de Psiquiatria de l'ICS de data 9-03-23 consta que la demandant experimenta un dolor crònic d'intensitat oscil·lant però sense remissió, fet que li suposa una limitació creixent a l'hora de dur a terme les activitats quotidianes, conclouent que la persistència de l'afecció somàtica no permet una millora sensible del trastorn emocional, situació global que no li permet efectuar cap mena d'activitat laboral. Quant a la intensitat de la fibromiàlgia i de la SFC que afecten la demandant, es pot afirmar que existeix unanimitat entre els especialistes de la sanitat pública i privada, catalogant l'estadi d'ambdues malalties de grau IV o d'intens. Així queda recollit tant en els informes de la Unitat de Síndrome de Sensibilització central de l'Hospital de Manresa –foli 61– com de l'ICAM –F.P. 4t–, així com en els informes –de febrer de 2020 i d'octubre de 2022– del centre privat Barnaclínic –folis 78-79 i 92-93–, els quals qualifiquen la fibromiàlgia i la SFC d'intensa, amb grau III sobre III.

En darrer lloc, també cal referir-se a quina és la pauta hermenèutica d'aquesta Sala sobre la fibromiàlgia i la SFC. I encara que la jurisprudència unificadora de la doctrina ha declarat reiteradament que en matèria d'invalideses difícilment es poden donar supòsits amb identitat substancial, ja que cada cas s'ha de resoldre en funció de les seves circumstàncies concretes (STS de 9-3-91, 27-1-92, 29-1-93, 11-4-95, 15-12-98,...), s'ha de dir que reiterada doctrina d'aquesta Sala (vid. sentències de 4-07-03, 3-01-05, 20-04-05, 21-10-05, 18-10-05, 8-11-05, etc.) considera que quan la fatiga crònica –freqüentment associada amb la fibromiàlgia– té un grau sever o intens, és causa d'incapacitat permanent absoluta. Aquesta doctrina s'ha mantingut de forma constant i regular, com posa en evidència la STSJ de Catalunya de 12 de març de 2009: *...La Sala aprecia la intensitat severa d'aquesta patologia fibromiàlgica i de fatiga crònica atesos els termes clars dels informes mèdics a que fa referència la sentència de la instància, principalment l'informe dels serveis mèdics de la Unitat de Fatiga Crònica l'Hospital Clínic de Barcelona, que es destaquen precisament pel prestigi i l'autoritat mèdica en aquest camp. Aquest informe estableix unes conclusions producte de les proves mèdiques i exploració de la demandant, exploració i tractament que també compren l'anàmnese del pacient que és obligat tenir en compte sense que això comporti cap desqualificació de l'informe, com*

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 28/10/2024 19:14	Signat per:	

també s'ha de basar en la interpretació mèdica dels símptomes expressats per la pacient per poder determinar el diagnòstic.

Per tant, les lesions que pateix la demandant en el seu conjunt i principalment la fatiga crònica i la fibromiàlgia severes, són d'entitat determinant de la incapacitat permanent absoluta, perquè considerem que la intensitat de la patologia neurològica limita la recurrent no sols per a les tasques de la seva la professió habitual sinó per a tot tipus de treball rendible. Per tant es és d'aplicació l' article núm. 137.5 de la Llei General de la Seguretat Social EDL 1994/16443 , raó per la qual hem d'estimar aquest objecte del recurs i declarar la recurrent en situació d'incapacitat permanent absoluta..." (STSJ de Catalunya de 13-03-09, EDJ 2009/198883).

La STSJ de Catalunya de 2 de febrer de 2011, rec. 2317/2010, reitera la doctrina de la Sala sobre la síndrome de fatiga crònica en el sentit que s'ha de considerar absolutament invalidant quan és de grau III/IV o quan és de grau II i porta associada la síndrome de fibromiàlgia severa: "...La síndrome de fatiga crònica en grau III/IV es considera moderada severa i àmpliament limitativa de les facultats físiques i mentals del pacient i s'ha declarat en situacions anàlogues la incapacitat permanent absoluta, criteri que s'ha de reiterar, ja que a cap treballador li pot ser exigible un tant alt grau de penositat o sacrifici, com el que resultaria en el cas del demandant la reinserció en el treball, a no ser que tingués un caràcter residual, i per tant compatible, d'acord amb l'article 141.2 LGSS..."

Quant a la fibromiàlgia severa grau III és doctrina d'aquesta Sala que: Respecto a la fibromiàlgia, su diagnóstico no determina sin más la concesión de la incapacidad permanente, sino que es preciso que se constaten una serie de aspectos que pongan de manifiesto el alcance real y efectivo de la dolencia por la concreta repercusión funcional que ocasiona en cada caso. La sentencia de esta Sala dictada en fecha 26/02/2018, recurso 6521/2017 , recopila los criterios de la Sala respecto a tal patología: " En cuanto a la fibromiàlgia, esta Sala viene declarando reiteradamente que su diagnóstico no determina automáticamente el reconocimiento de un grado de incapacidad permanente, siendo necesario, además del diagnóstico diferencial, la constancia de datos tales como el número de puntos gatillo positivos, el tiempo de evolución de la enfermedad, el tratamiento o tratamientos específicos prescritos a la afectada y la respuesta a los mismo , así como, y esencialmente, el nivel de repercusión funcional en su caso concreto, puesto que, como es sabido, la fibromiàlgia no sólo incide de forma diferente según las personas, sino que también varía la repercusión funcional en la misma persona de un día a otro, e incluso en función de las horas del día, pudiendo provocar desde la más absoluta de las incapacidades hasta una irrelevante repercusión funcional, paliable con tratamiento farmacológico adecuado (STSJ Catalunya STSJ, del 03 de Noviembre del 2010 (ROJ: STSJ CAT 8529/2010) Recurso: 431/2010). En efecto, tiene dicho la Sala que "la fibromiàlgia puede oscilar desde la absoluta imposibilidad de realizar tareas tan llvíanas como levantar o asir un objeto e escaso peso, pasando por la limitación exclusivamente para esfuerzos intensos por aparecer un cansancio precoz, y hasta la inexistencia de repercusión funcional alguna, la ser posible el desarrollo de las actividades cotidianas sin interferencia del dolor músculo- esquelético" (STSJ Catalunya de 10 de diciembre de 2005/JUR 20054637), habiéndose apreciado el grado de absoluto de incapacidad en los casos en que existe una severidad notoria de la fibromiàlgia: STSJ, Social sección 1 del 03 de Noviembre del 2010 (ROJ: STSJ CAT 8520/2010) Recurso: 1120/2010 STSJ, Social sección 1 del 22 de Abril del 2010 (ROJ: STSJ CAT 4507/2010) Recurso: 3575/2009 1352/2018. También se aprecia el grado de absoluta cuando concurre con otras enfermedades significativas como depresiones graves o severas (vid. STSJ Catalunya 23 marzo 2006 JUR 200641267). SSTSJ 12 de enero del 2011 (ROJ: STSJ CAT 15/2011) Recurso: 2112/2010. STSJ, 5 de diciembre del 2009 (ROJ: STSJ CAT

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consulta/CRM		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 28/10/2024 19:14	Signat per	

14398/2009); 21 de Julio del 2009 (ROJ: STSJ CAT 9437/2009), Recurso: 4966/2008, etc.".

En definitiva, partint de les malalties acreditades, la Sala ha de concloure que aquestes comporten una severa limitació per a activitats tant de predomini físic com intel·lectual que inhabiliten la demandant per a la realització profitosa de qualsevol professió o ofici, de forma que s'ha de convenir que –ara per ara- resulta inviable la seva reinserció laboral en cap mena d'activitat professional econòmicament rendible o socialment acceptable, sense cap perspectiva raonable i científicament avalada de reversibilitat.

Al no haver-ho valorat així la sentència dictada en la instància, escau concloure que s'ha infringit l'art. 194.5 LGSS, motiu pel qual s'ha d'estimar aquest segon motiu de recurs i, amb això, estimar el recurs de suplicació interposat per la beneficiària demandant, revocar la part dispositiva de la sentència d'instància i declarar la beneficiària en situació d'incapacitat permanent absoluta derivada de malaltia comuna, amb dret a percebre la corresponent pensió amb una base reguladora mensual, quantia i data d'efectes que es fan constar a la part dispositiva, i condemnar l'INSS a abonar aquesta pensió amb les revaloracions i millores que corresponguin.

Atesos els preceptes legals esmentats i els demés de general aplicació,

DECIDIM

Que hem d'estimar i estimem el recurs de suplicació interposat per la senyora [nom], revocar la part dispositiva de la sentència dictada pel Jutjat Social 6 de Barcelona de data 18 de setembre de 2023, actuacions [nº] i declarar la demandant en situació d'incapacitat permanent absoluta derivada de malaltia comuna, amb dret a percebre la corresponent pensió amb una quantia del 100% de la base reguladora de 997,77 euros mensuals i amb data d'efectes del dia 10 de juny de 2021, i condemnar l'INSS a abonar aquesta pensió amb les revaloracions i millores que corresponguin. Sense costes.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Un cop sigui ferma la sentència caldrà remetre al Jutjat d'instància les seves actuacions ja que és l'òrgan judicial competent per executar-la.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l'Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l'article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com a dipòsit al moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER, nº 0965 0000 66, afegint a continuació sis dígits. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 28/10/2024 19:14	Signat per	

compte consta de setze díigits.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l'art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, cal acreditar-la al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria i s'efectuarà en el compte de la Sala, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació sis díigits. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze díigits.

També és possible substituir la consignació en metàl·lic per l'assegurament de la condemna mitjançant un aval bancari emès per una entitat de crèdit. El document haurà de ser de duració indefinida i a pagar a primer requeriment.

Si el dipòsit o la consignació no és fan de forma presencial sinó mitjançant transferència bancària o per procediments telemàtics, a les dites operacions hauran de constar les següents dades:

El compte bancari al que es remetrà la quantitat és IBAN ES 55 0049 3569 920005001274. A la dada de "ordenant" caldrà indicar el nom de la persona física o jurídica que fa l'ingrés i el seu NIF o CIF. Com a "beneficiari" ha de constar la Sala Social del TSJ de Catalunya. Finalment, a "observacions o concepte de la transferència" cal introduir els 16 díigits que consten en els paràgrafs precedents respecte al dipòsit i la consignació fets de forma presencial.

Així ho manem i ho signem.

Els magistrats

Podeu consultar l'estat del vostre expedient a l'àrea privada de sejudicial.gencat.cat.

Les persones interessades queden informades que les seves dades personals s'han incorporat al fitxer d'assumpes de l'oficina judicial, sota la custòdia i responsabilitat d'aquesta, on es conservaran amb caràcter confidencial i es tractaran amb la màxima diligència.

Així mateix, queden informades que les dades que conté aquesta documentació són reservades o confidencials i que el tractament que se'n pugui fer queda sotmès a la legalitat vigent.

Les parts han de tractar les dades personals que coneguin a través del procés de conformitat amb la normativa general de protecció de dades. Aquesta obligació incumbeix als professionals que representen i assisteixen les parts, així com a qualsevol altra persona que intervingui en el procediment.

L'ús il·legítim de les dades pot donar lloc a les responsabilitats establertes legalment.

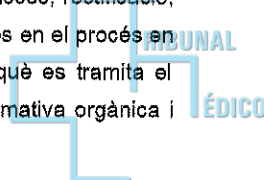

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació: [Codi]
Data i hora 28/10/2024 19:14	Signat per [Nom]	

Amb relació al tractament de les dades amb finalitat jurisdiccional, els drets d'informació, accés, rectificació, supressió, oposició i limitació s'han de tramitar conforme a les normes que siguin aplicables en el procés en què s'obtinguin les dades. Aquests drets s'han d'exercir a l'òrgan o oficina judicial en què es tramita el procediment i n'ha de resoldre la petició qui en tingui la competència atribuïda en la normativa orgànica i processal.

Tot això de conformitat amb el Reglament EU 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, la Llei orgànica 3/2018, de 6 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el capítol I bis del títol III del llibre III de la Llei orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del poder judicial.

www.TribunalMedico.com

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació: JUWOANETP5OFV8PYJEWKQH38ZM3OLR8
Data i hora 28/10/2024 19:14	Signat per González Calvet, Jaume; Garcia Olles, Emilio; Martínez Miranda, Macarena:	

